

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กทม.

เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ทำชั่วไปไหนหลักเท่าไรก็ไม่พ้น

ทองคำเมื่อเช้านี้วันที่ ๑๓ ได้ ๒ กิโล ๖๐ บาท ๗๔ สตางค์ อนุโมทนาระทองคำเรา
นี้จะขึ้นหน้าๆ ตลอด เวลานี้กำลังเร่งทองคำอย่างหนัก ได้เท่าไรๆ ไม่พอกับกำลังของเรา
ทั้งชาติที่ได้เสียสละมา ให้ประกาศก้องขึ้นในถิ่นของชาติคราวนี้ ให้เด่นกว่าทุกๆ ครั้งเลย
อ่อนไม่ได้ เอาให้เด็ด เอาให้ผิดคาดผิดหมายชิ ขึ้นสูงนูน ไม่ใช่ลงต่ำ ผิดคาดผิดหมายใคร
ก็มองตั้งแต่ฟ้านูน แล้วพาดไปจมอย่างนั้นไม่ได้นะ ต้องให้ขึ้นสูงตลอด คราวนี้ทองคำให้
ได้มากเมื่อในกาลต่อไปเราจะลดทองคำ การทุกอย่างจะลดลง คราวนี้เป็นคราวที่เด็ด
สูงสุดคราวนี้แหละในการช่วยชาติ เรียกว่าคราวนี้เป็นคราวที่สูงที่สุด หนักมากที่สุด และ
จำนวนทองคำก็ให้ได้มากที่สุดคราวนี้ ต่อจากนั้นมันก็ค่อยลงสนามไปแหละ เวลานี้กำลังจะ
ขึ้นถึงจุดสูงสุดของสนาม คือทองคำมอเข้าคลังหลวงคราวนี้ให้ได้มากกว่าทุกครั้งเลย สม
ชื่อสนามว่าพี่น้องชาวไทยเราทอดกฐินเพื่อชาติของตน ได้จำนวนทองคำเท่านั้นขึ้นไปเลย
พาดตั้งแต่พื้นขึ้นไปเลย กิโลกิโลอย่างมาพูดนะ ใครมาพูดใกล้เราตีปากเลย ถ้าวาดันๆ เรา
ฟังทีเดียว ดีไม่ดีหูฟังเทียวนะ ลูกศิษย์ของเราตัวเชื่อๆ นี้ก็จะคึกคักบ้างชิ

เอาให้ได้นะคราวนี้ นี้จวนวัน ตั้งแต่นี้ต่อไปได้เท่าไรก็จะหลอมเข้าเรื่อยๆ ติดต่อ
เรื่อยหลอมเข้าเรื่อย แล้วพอเพิ่ม เพิ่มเข้าเรื่อยๆ จนกระทั่งจวนถึงวันกำหนดตายตัว ก่อน
วันเล็กน้อยที่กำหนดตายตัว ได้เท่าไรเท่านั้นละที่นี้ ประกาศเลย จากนั้นก็เข้าคลังหลวงคือ
มอวันที่ ๒๖ เป็นวันมอทองคำ ส่วนดอลลาร์นั้นเราก็ไม่ค่อยได้กำหนดตลอดมา เพราะ
เราหนักทางทองคำมาก จิตใจอยู่ทองคำ จ้อยอยู่ตลอดเวลา เมื่อทองคำสนใจเราแล้ว ดอลลาร์
ก็ค่อยดึงค่อยลากกันขึ้นมา แต่คิดว่าไม่ต่ำกว่า ๓ แสนแหละ เวลานี้ก็ได้ ๓ แสนกว่าแล้ว
อาจจะถึง ๔ แสนก็ได้ นายหนานำหน้าไปตั้งเป็นต้นๆ นี้ ลูกน้องคือลูกศิษย์ที่ตามไปนี้
ดอลลาร์ได้ ๕๐๐ ดอลลาร์ แหมมันฟังไม่ได้นะ มันต้องขยับกันไปซิ จึงว่านักสู้

คราวนี้ชาติไทยของเราเป็นคราวนักสู้ให้โลกภายนอกได้เห็นทั่วหน้ากัน เรานำพี่
น้องทั้งหลายนี้มาเพื่อชาติเพื่อกิตติศัพท์กิตติคุณชื่อเสียงของชาติไทยเรา ให้มีระดับเหมือน
โลกทั่วๆ ไป ต่ำกว่าเขาต่อยกว่าเขานี้ แหม น้อยหนานะ ต้องให้เสมอชาติทั้งหลาย ชาติ
ใดๆ เขามีศักดิ์ศรีดีงามของเขา ชาติของเราก็ต้องรักษาศักดิ์ศรีดีงามของตน เพราะฉะนั้น
จึงได้ต้นขึ้นๆ เพื่อความศักดิ์ศรีดีงามของชาติไทยเรา คราวนี้เป็นคราวที่ยิ่งใหญ่ จะ

ออกเป็นประวัติศาสตร์ไม่สงสัยแหละ ประวัติศาสตร์แห่งการช่วยชาติของชาติไทยเรา เอาอย่างหนัก เราต้องเอาอย่างหนัก

คราวนี้จะเป็นคราวที่ประกาศก้องขึ้นมาด้วยทองคำจำนวนตั้งต้นขึ้นไปเลย ให้ต่ำกว่านั้นไม่ได้ ต่อไปนี้ก็จะลดลง ลดลงด้วยเหตุด้วยผล ลดลงแล้วก็ยุติเท่านั้นเอง อย่างไรก็ตามเรากะว่าการช่วยชาติคราวนี้ ให้เหมาะสมอยู่ในจุดศูนย์กลางคือว่า กลางปี ๔๗ นี้ให้เรียบร้อยทุกอย่างเลย กลางปี ๔๗ จะเป็นเดือนไหนก็แล้วแต่ พิจารณาในย่านนี้ ย่านจะให้เสร็จสิ้นทุกอย่าง ภาระของเราที่แบกเพื่อพี่น้องทั้งหลายมาเป็นเวลา ๖ ปีนี้ กำลังเริ่ม ๖ ปีนี้ ก็จะได้ปล่อยวางเสียที พี่น้องทั้งหลายที่ต่างคนต่างแบกเต็มบ่าทุกคน ๆ ก็จะได้ปล่อยวางไปด้วยกัน อยู่ด้วยความผาสุกร่มเย็นยิ้มแย้มแจ่มใสกับศักดิ์ศรีติงามและความแน่นอนหามั่นคงแห่งชาติไทยของเราต่อไปเท่านั้น นี่เราทำเพื่อชาติของเรา หนักเท่าไรจึงต้องต่างคนต่างแบก เพราะหนักก็หนักในคนทั้งชาติ เวลาเบาก็เบาด้วยคนทั้งชาติ เนื่องจากยกด้วยกันทั้งชาติ ต้องพยุกันขึ้น

นี่กำหนดแล้ววันที่ ๒๖ ทางโรงหลอมก็ติดต่อกันเรื่อย เพราะทองคำได้มาเรื่อย ๆ เข้าหลอมเรื่อย ๆ เพิ่มเข้าเรื่อย เพราะฉะนั้นเวลานี้จึงกำหนดทองคำไม่ถูกว่าได้เท่าไรแน่ คือมีทางเข้ามาก ทางออกไม่มี มีแต่ทางเข้า เข้ามารวมกันแล้วก็เข้าคลังหลวงอีก มีแต่เข้าเรื่อย ๆ จึงต้องเอาให้หนักมือพี่น้องทั้งหลาย อย่าให้ใครมาดูถูกเหยียดหยามชาติไทยของเราได้นะ แม้ที่สุดหมาก็เป็นหมาไทย มาดูถูกมันได้ยังไง เข้าไปในบ้านชิมันเท่าเอา มันถือสิทธิ์ในบ้านมัน ฟังซิ ตั้งแต่หมามันยังถือสิทธิ์ในบ้าน เข้าไปในบ้านมันไล่เท่าไล่กัดเอา โน่นนะ นี่ก็เราถือสิทธิ์ในชาติไทยของเราเต็มเม็ดเต็มหน่วย ใครจะมาดูถูกเหยียดหยามชี้หน้าด่าทอไม่ได้ ไล่กัดมันตกละไปหมดเลย เข้าใจหรือ ต้องเอาให้มันจริงมันจัง

ถึงคราวเด็ดต้องเด็ดนะ อย่าอ่อนอย่าแฉเรื่อย ๆ ไป แล้วก็เฉื่อยไป ใช้ไม่ได้ ถึงคราวธรรมดาที่เป็นธรรมดา ถึงคราวเร่งเครื่องก็เร่ง ถึงคราวเด็ดเด็ดชิ เด็ดเท่าไรยิ่งดี เพราะเราเด็ดเพื่อดี เด็ดมากเท่าไรยิ่งดียิ่งเด่น นี่ละตอนนี้ต้องการเด็ดอันนี้ให้มากกว่าการเด็ดทุกอย่างนะ

เรื่องศีลธรรมหลวงตากี้เป็นห่วงพี่น้องทั้งหลายมาตลอด เรื่องวัตถุนี้เริ่มดีใจ ๆ ภูมิใจขึ้นโดยลำดับลำดับ แล้วทางด้านศีลธรรมก็ค่อยเริ่มดีใจขึ้นตามลำดับ เป็นอันดับสองของวัตถุที่เราได้นี้ ได้ด้วยความภูมิใจมาตลอด หลวงตาไม่เคยได้ตำหนิพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยว่าอ่อนแอท้อแท้ ไม่ได้เดินตามครูตามอาจารย์ตามอรรถตามธรรม อย่างนี้ไม่มี เดินเต็มเหนี่ยว ๆ มาด้วยกัน เวลาปรกติ ๆ เวลาเคร่งก็เคร่ง เวลาแข็งก็แข็ง เวลาเอาเต็ม

เหนียวก็เต็มเหนียวเรื่อยมา ในทองคำ เป็นต้นนะ เราต้องการให้ได้จุดไหน ได้จุดนั้นทุกทีๆ ไม่เคยพลาด นี่ก็เป็นน้ำใจของพี่น้องทั้งหลายที่ต่างคนต่างมีความรักชาติ แล้วรักษาสนับสนุนชาติตนเองโดยลำดับมาไม่เคยบกพร่อง

แม้แต่การเทศนาว่าการ ไปเทศน์ในที่ใด ๆ ก็ตาม ไม่ว่าบ้านนอกในเมือง เมืองใหญ่ เมืองเล็ก คนนี้แน่นตลอดเลยทุกภาค เทศน์ คนไม่แน่นตลอดก็แสดงให้เห็นแล้วว่า ชาติไทยของเราเป็นชาติที่จี๊ดจ๊าดสุดแล้ว รอแต่จะ กุสลา ธมฺมา ชาติไทยตายไปแล้วนา เท่านั้นเอง นี่ไปที่ไหนมีดตื้อๆ มีแต่ว่าเตรียมพร้อมที่จะปิดสิ่งที่เลวร้ายจะมาเป็นอันตรายต่อชาติไทยให้ล่มจม หรือตายไป ฟาดกันด้วยกำลังวังชาแห่งความรักชาติของเราทั่วหน้ากันไปหมด ไปที่ไหนเต็มไปหมดไม่ว่าบ้านนอกในเมือง การเทศนาว่าการประชาชนนี้มากตลอดจนปัจจุบันนี้แหละ เราจึงไม่มีที่ตำหนิ

การฟังเทศน์ฟังธรรมก็ได้ฟังในเวลานั้น เพราะโอกาสที่จะมีในการฟังเทศน์ฟังธรรม นำอรรถธรรมเข้าสู่ใจเพื่อความชุ่มชื่นเบิกบานยิ้มแย้มแจ่มใสทั้งปัจจุบันและอนาคต นี่คือธรรมคือใจเป็นสำคัญ ใจเป็นสำคัญมาก ชาตินี้เป็นชาติที่เราเห็นได้ชัด ใครมั่งมีศรีสุขทุกชั้นชั้นแค้น มีความสุขความทุกข์เล็กน้อยเพียงไร ต่างคนต่างก็เห็นในตัวเองๆ ก็พอพืดพอเหวียงกันไป แต่ชาติหน้านั้นซิ ชาติหน้ามันมีได้ทั้งเมืองผี มีได้ทั้งเมืองเทพเมืองพรหม ถ้าเราปฏิบัติตัวต่อจิตใจของเราซึ่งเรียกร้องหาความช่วยเหลืออยู่ตลอดมานี้ ด้วยความพอดีพอดี คือภายนอกเราก็ช่วยเหลือธาตุขันธ์ของเรา เพื่อประคองชีวิตต่อไป จนกระทั่งถึงวันสิ้นชีพายชนม์ เราก็สงเคราะห์ เราก็ช่วยเหลือทำนุบำรุง

ทางด้านจิตใจที่จะก้าวเดินไปในภพหน้าชาติหน้าไม่มีที่สิ้นสุด นี่ยิ่งยืดยาวนะ เป็นผู้รับเคราะห์รับกรรม รับทั้งบาปทั้งบุญ ทั้งสุขทั้งทุกข์ ก็คือใจดวงนี้อย่าลืมนี่ละเรียกร้องหาความช่วยเหลือจากเจ้าของอยู่ตลอดมา ให้พากันสร้างคุณงามความดี ที่ท่านทั้งหลายมาบริจาคเพื่อชาติบ้านเมืองนี้ การบริจาคเพื่อชาติบ้านเมืองด้วยความอยู่ร่วมกัน ส่วนบุญส่วนกุศลที่ท่านทั้งหลายบริจาคมาน้อยนั้น เข้าสู่หัวใจแต่ละท่านๆ ที่บริจาคมาน้อยเหมือนกันหมด อันนี้ละที่จะตามสนับสนุน นี่คือเมืองเทวดา เมืองพรหม

เมืองผีคือสร้างแต่บาปแต่กรรม อยู่ก็เฟ้ามุขยด้วยกัน สร้างตั้งแต่เรื่องบาปเรื่องกรรมเพื่อความเป็นเปรตเป็นผีเป็นสัตว์นรกอยู่ตลอดมา ตายแล้วก็ป็นร่างผีเข้าสวมทับที่เลย ลงนรกอเวจี เอา อยู่ด้วยกันสร้างคุณงามความดี มีการสงเคราะห์สงหา เมตตาสงสารซึ่งกันและกัน เฉลี่ยเผื่อแผ่ เป็นผลทานๆ เข้ามาสู่ใจเราทั้งนั้น ตลอดเราช่วยชาติ มีเท่าไรห่มลงไป บุญเป็นของเราทั้งหมดๆ ใครจะทราบไม่ทราบไม่สำคัญ การกระทำเป็นของเรา

ไม่มีคำว่าที่แจ่งที่ลับ อยู่กับการกระทำ เวลาได้แล้วก็หมุนเข้าสู่จิตใจของเรา จิตนี้เปลี่ยนแล้วนะ เปลี่ยนอัตรภาพร่างกายเป็นมนุษย์ เป็นร่างแห่งเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมไป เพราะอำนาจแห่งบุญแห่งกุศล เปลี่ยนแปลงสภาพของเราให้สูงและต่ำได้ด้วยบาปและบุญ

บาปนั้นเปลี่ยนให้เป็นสภาพต่ำลงไป สภาพต่ำลงไปเท่าไรจิตเรายังได้รับความทุกข์ ความลำบากมากเท่านั้น ท่านทั้งหลายจะเชื่อหรือไม่เชื่อที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ในรกรานั้น ผู้ตกรรทที่เป็นกรรมหนามากที่สุดนี้แหลม ตั้ง ๕ หมื่นปี ๖ หมื่นปีทิพย์ กว่าจะได้พ้นจากนั้นขึ้นมา แล้วก็มาสืบทอด จะเป็นกรรมชั่วกรรมดีก็มาทำอีกแหละ ถ้าทำกรรมชั่วอีกก็ลงอีก ถ้ารู้ตัวแล้วทำกรรมดีก็ฟื้นขึ้นมาๆ ฟื้นขึ้นมาได้ นั้น เป็นอย่างนี้ นี่ผู้ที่ทำกรรมชั่ว อยู่กับมนุษย์ก็ทำแต่กรรมที่จะสังหารตัวเองๆ ทำแต่กรรมที่จะเป็นทางให้เป็นเปรตเป็นผีเป็นสัตว์นรก ตายแล้วก็ผางเลยลงเลย

ผู้ทำกรรมดี ทำตั้งแต่ความดี ความชั่วค่อยปิดออก อยากทำเท่าไรก็ปิดออก เพราะความชั่วนั้นคือภัยมหาภัยมหาพิษ ปิดออก แล้วสร้างตั้งแต่ความดีๆ ผู้นี้ตายแล้วเรียกว่าร่างเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมจะสวมเข้าไปในจิตทันทีเลย ถ้าผู้มีวาสนาบารมีแก่กล้าก็ผางที่เดียวถึงนิพพานเลย ไม่นอกเหนือไปจากบุญจากกุศล เพราะฉะนั้นจึงต้องได้พยายามบำรุงจิตใจของเราซึ่งเป็นผู้ตะเกียกตะกายสมบุกสมบันมาก และเป็นนักท่องเที่ยวนี่ให้มีความสมบูรณ์พูนผลในคุณงามความดี จะได้อาศัยสมบัติเหล่านี้เป็นเครื่องสนับสนุนจิตใจให้หลุดพ้นจากทุกข์ไปโดยลำดับ แม้จะเกิดอยู่ในท่ามกลางแห่งความทุกข์ทั้งหลาย เขาทุกข์มากเราทุกข์น้อย ต่างกัน เรามีที่หลบที่หลีก เขาไม่มีที่หลบที่หลีก เรามีที่หลบที่หลีก ต่างกันอย่างนี้นะ ให้พากันอุตสาหะพยายาม

หลวงตาพยายามเต็มที่แล้วที่ช่วยพี่น้องทั้งหลาย ทางด้านศีลธรรมเป็นสำคัญมาก ให้ถือเป็นคู่เคียงกันไปนะ อย่างน้อย ให้ถือเป็นคู่เคียงกันไป เรื่องธาตุเรื่องขันธ์ เรือนกาย เรือนใจ เรื่องจิตใจเรียกว่าเรือนจิต เรือนกายเรือนใจ ที่อยู่ของกายนั้นได้แก่อาหารการบริโภค ที่อยู่ที่อาศัยที่เราใช้กันอยู่ทั่วโลกนี้แล เรียกว่าเรือนกาย เรือนใจได้แก่คุณงามความดีที่เราสร้างโดยลำดับลำดับ เป็นที่พึ่งที่อาศัยพึ่งเป็นที่พึ่งตายของใจ เรียกว่าเรือนใจ อย่าได้ปล่อยได้วาง ทั้งสองอย่างนี้ให้สม่ำเสมอกันไป

โลกนี้เราก็ไม่ต้องการความทุกข์ อะไรที่จะเป็นสุขพยายามหามา ส่งเสริมให้มีความสุข โลกหน้าโลกไหนเราก็ไม่ต้องการความทุกข์ ต้องการตั้งแต่ความสุข จึงต้องแสวงหาคุณงามความดี คนมีความดีงามแล้วไปที่ไหน หากเจอตั้งแต่ความดี ความชั่วไม่เจอแหละ แต่คนทำความชั่วไปไหนหลีกเท่าไรก็ไม่พ้น เจอตั้งแต่ความชั่วๆ นั้นแหละ ตั้ง

นิทานที่ท่านสอนไว้ เขาจะไม่ต้องยกคัมภีร์อะไรแหละ มีสามภรรยาเฒ่าแก่ด้วยกัน เป็นคน
ทุกข์คนยากลำบากเข็ญใจ แล้วก็มาปรึกษากัน เป็นผู้เฒ่าแล้วจะทำไง เราอยู่อย่างนี้ความ
ทุกข์ความลำบาก ยิ่งแก่เท่าไรร่างกายก็แก่ ร่างกายก็ทุกข์ ใจก็ทุกข์ อาหารการบริโภคที่อยู่
ที่อาศัยก็ไม่สมบูรณ์ มีแต่ขาดๆ แคลนๆ ขาดๆ แคลนๆ แล้วจะทำยังไง มันจะเป็นเพราะ
ใคร วาสนาของเราสองคนนี้นะ ลองเสี่ยงทายวาสนากันลองดูเป็นยังไง

เอาถ้ำนั้นตัดสินกัน สองเฒ่าพ่อบ้านแม่บ้านแก่ๆ ลองตั้งสัจจอธิษฐานลองดู ให้
บันดลบันดาลปรากฏในคำฝันคืนนี้ อันนี้ท่านบอกว่าเป็นคำฝันนะ ทางแม่บ้านแก่ๆ ก็บอก
ให้พ่อบ้านตั้งสัจจอธิษฐานก่อน ฉันที้จะเป็นคนขวางโลกหรือ เวลาได้ตัวมาก็ขวางผิว จะ
พาตัวลุ่มผิวจมผิวทุกข์ผิวยาก หรือจะเป็นเพราะใคร ให้พ่อบ้านตั้งสัจจอธิษฐานก่อน แล้ว
แม่บ้านจะตั้งสัจจอธิษฐานทีหลัง พอตั้งสัจจอธิษฐาน ตามนั้นบอกไว้ว่า โถ ตั้งสัจจอธิษฐาน
จริงๆ กราบหาสิ่งศักดิ์สิทธิ์วิเศษทั้งหลายมาเป็นสักขีพยาน เวลาหลับไปนี้ถ้าหากว่า มี
วาสนาดียังไงๆ กับเมียของเราคนนี้มีวาสนาดียังไงๆ เกี่ยวข้องกันยังไง ถึงได้มาตำหนิกัน
บ้าง ถกเถียงกันบ้าง ถูกดูเรื่อยมาอย่างนี้ จนได้มาตั้งคำสัจจอธิษฐานนี้ เราจะดีแค่ไหนหรือ
ชั่วแค่ไหน เมียเราจะเป็นยังไง ก็ตั้งสัตย์

พอตั้งสัตย์เรียบร้อยแล้ว ก็หาสิ่งศักดิ์สิทธิ์วิเศษมาเป็นสักขีพยานแล้วก็นอนหลับไป
นอนหลับไปก็ปรากฏขึ้นมาว่า มีสายอันหนึ่งเหมือนว่าเป็นเทวดาน สายนั้นเป็นสายบุญ
สายกรรมต่อโยงกันไป ปรากฏว่าแกเข้าไปหาสายนั้น สายนี้เป็นอะไร สายนี้เศรษฐี สายนี้
เป็นคนทุกข์เข็ญใจ สายนี้เป็นอย่างนั้นๆ สายนี้ไปสวรรค์ สายนี้ไปนิพพาน เวลานี้ผมไม่
ข้องใจอะไร ผมข้องใจแต่เรื่องความทุกข์ความจน หาเมียมาคนเดียวก็ได้ทะเลาะกันอยู่
เรื่อยๆ มันเป็นอย่างนี้ เมียของผมมันเป็นยังไง มันไม่ดีผมจะได้หาเมียใหม่ เฒ่าแก่ก็ช่าง
เถอะ ผมไปไม่ได้จะให้เขาจง คลานไปเลยไปหาเมียใหม่ ได้ดีกว่าเมียเก่าก็เอา

เอา ถ้าอย่างนั้นก็จับเอา สายบุญสายกรรมของคุณยังไง ให้คุณจับเอาตามสายที่คุณ
ชอบ สายระโยงระยางอยู่ที่นี่ จับแล้วตามสายลงไป พอจับแล้วก็ตามสายลงไปๆ ก็ไปเจอยาย
แก่คนนั้นแหละ และมีควายตัวตาเปียกตัวหนึ่งอยู่นั้น แล้วก็มาบอกนายเขา เป็นยังไงละสาย
นี้มันไปยังไง อู๊ย ไปเจอเอายายแก่ ก็แกเป็นคนไม่ดีจะไปตำหนิแต่เมียไม่ได้นะ ถ้าตำหนิว่า
เมียไม่ดีเราต้องเป็นคนดี นี่เราหาของดีทำไมไปเจอเอายายแก่ ก็แสดงว่ากรรมเราเป็น
อย่างนั้น ตกกลงต่อไปนี้ให้ปรองดองกันนะ สุขทุกข์ให้สุขทุกข์ไปด้วยกัน ดีชั่วไปด้วยกัน
อย่าไปตำหนิตีเตียนกัน คนเรามีความสุขความทุกข์ มีผิดมีพลาดด้วยกันทุกคน ให้นี้เป็น
เครื่องตัดสินใจ

สุดท้ายก็ลงมามากลงกันกับเมียแก่ แก่ไม่ต้องไปอธิษฐานแหละ มันขึ้นอยู่กับฉัน ฉันจะหาเมียดีๆ ก็มาเจอแก็งเอง เดี่ยวแก็งไปหาผัวดีๆ ก็จะมาเจอเราอีกแหละว่างั้น เอาละเลิกกัน นี่สายบุญสายกรรม จำเอานะทุกคน กลับไปบ้านนี้อ่าไปเถียงกันนะ พ่ออีหนูไม่ดี แม่อีหนูไม่ดี ไปเถียงกันนะ เข้าใจนะ เราจะให้ยมบาลมาตัดคอพวกนี้ อันนั้นยมบาลไม่ว่าอะไร เป็นแต่เพียงว่าให้เลือกเอาแล้วให้เลิกกันเรื่องทะเลาะเบาะแว้ง อย่าทะเลาะกัน ต่อไปให้เป็นคนดีคนดี ยอมรับกรรมด้วยกัน เข้าใจหรือ เอาละจบแล้วนิทาน

ที่ส่งออกไปที่นั่นที่นี้ ท่านทั้งหลายอย่าเห็นว่าชองนี้เป็นข้าศึกศัตรูต่อพี่น้องทั้งหลายนะ ชองนี้เป็นชองที่เกิดทุนชาติไทยของเรา ไปหาท่านทั้งหลายให้พากันรับ มีมากมีน้อย เพื่อเกิดทุนๆ ชาติของตน ชองที่ไปยื่นให้มันและต้นผ้าป่าไปยื่นนี้ อย่าถือว่าเป็นเสนียดจัญไรนะ นั่นคือมหามงคลแก่จิตใจของเรา มาถึงบ้านของเราแล้วมหามงคล ให้พากันยินดีต้อนรับทุกคน ทุกอย่างที่เกิดจากผลแห่งชองนี้ ต้นผ้าป่านี้จะเกิดทุนชาติไทยเราทั้งนั้น พากันจำเอานะ อย่าไปถือว่าเป็นเสนียดจัญไร ผิดนะ จะตำหนิเราคนเดียว ผ่าเราคนเดียวไปในตัวจากการตำหนินั้นแหละ ต่อไปนี้จะให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th